

Předpis §u 156 odst. 2. ex. ř. o odevzdání vydražené nemovitosti vydražiteli neplatí obdobně při dražbě společné nemovitosti podle §u 352 ex. ř.

Exekučním titulem (rozsudkem) bylo vysloveno zrušení společného vlastnictví domu čp. 220 ve St. L. soudní dražbou a rozdělení výtěžku mezi oba vlastníky E. H-a a M. K-ou.

Dům v řízení podle §u 352 ex. ř. zahájeném vydražil návrhovatel E. H., spoluvlastník domu toho a byv zapsán pak za vlastníka i druhé polovice domu patřivší M. K-é, žádal podle §u 156 odst. 2 ex. ř. za exekuci vyklizení bývalé spoluvlastnice M. K-é.

Soud I. stolice návrhu v y h o v ě l, soud stol. II. však změnil usnesení a návrh z a m ě t l.

Nejvyšší soud p o t v r d ě l rozhodnutí II. stolice z těchto důvodů:

Stěžovatel míní, že při dražbě společné nemovitosti, ve příčině jejíhož výkonu platí podle §u 352 ex. ř. předpisy §§u 272 až 280 nesp. pat., má být odevzdání vydražené nemovitosti vydražiteli vykonáno podle §u 156 II. ex. ř. způsobem v předpisu §u 349 ex. ř. uvedeném.

Právní názor tento nemá opory v zákoně.

Předpis §u 272 nesp. pat. dovolává se sice jako podpůrného pramene právního vedle ustanovení dražebního řádu ze dne 15. července 1786 č. 565 Sb. zák. just. (srov. též dekret dvor. kanc. ze dne 14. září 1815 č. 101 Sb. zák. pol.) také norem procesního řádu, tedy také ustanovení exekučního řádu, ale těchto právě může být použito jenom potud, pokud to dopouští možnost obdobného použití.

Po této stránce je závažno, že dražba společné nemovitosti za účelem zrušení tohoto společenství (§ 830 obč. zák.) n e d o t ý k á se vůbec práv na řečené nemovitosti vážnoucích, nebo i jinak třetím osobám, jimiž podle okolností mohou být i spoluvlastníci, k těmto nemovitostem příslušejících, proto ani není zapotřebí, aby osoby, pro které vážnou na nemovitostech nějaká práva, byly vyrozuměny o povolení takové dražby.

Míní-li stěžovatel, že dřívější spoluvlastnice M. K-á užívala hostinských místností ve vydraženém domě jen mocí svého spoluvlastnictví, a že zrušením tohoto spoluvlastnictví pozbyla práva místností řečených dále užívati, přehlíží, že otázka tato ve dražebním řízení vůbec nebyla řešena, tím méně nebyla pravoplatně rozhodnuta, že jmenovitě nebyla rozhodnuta rozsudkem zemsk. civil. soudu v Praze č. j. C k V 263/24 dražebnímu řízení

podle §u 352 ex. ř. za základ položeným. Poukázati sluší, že ani dražební podmínky neposkytují pro nárok vymáhaný stěžovatelem nějaké opory, uvádějící pouze, že dnem složení kupní ceny přecházejí užítky nemovitosti na vydražitele a že po splnění dražebních podmínek vydá vydražiteli listina, že může býti jeho vlastnictví podle §u 272 nesp. pat. vloženo na vydraženou nemovitost. Sluší tedy soud diti, že okolnost, zdali spoluvlastnice M. K-á používá nemovitostí bez jakéhokoliv právního důvodu a že je proto na je vykliditi, může býti řešena jenom v rozepři, kdy řešení této otázky nedošlo v nesporném řízení, pokud by v tomto bylo vůbec dopuštěno.

Proto předpisu §u 156 II. ex. ř. nemůže býti se zřetelem na § 272 nesp. pat. v tomto případě použito obdobně, a proto, když vydražitel učinil návrh podle §u 349 ex. ř., právem zkoumal rekursní soud s hlediska §u 7 ex. ř., zdali tomuto návrhu svědčí platný titul exekuční a neshledav jej právem, zamítl exekuční návrh.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 15. září 1925, č. j. R 1795/25. Dr. Grešl.

I. Odpor vznesený při reálním likvidačním roku proti kvotě dávky z majetku, účtované v pořadí přednostním, z důvodu, že nebyla správně vypočtena, jest odkázati na pořadí řízení správního. — II. Útraty rekursu proti rozvrhovému usnesení nelze přisouditi, jelikož v řízení rozvrhovém neplatí předpisy §u 41 a násl. c. ř. s. — III. Zruší-li rekursní soud naříkané usnesení a uloží prvnímu soudu, aby znova rozhodl, avšak bez předchozího výsledku stran, je revisní rekurs přípustný i tehdy, když nebyla právní moc rekursního rozhodnutí vyhrazena (§ 527 c. ř. s.).

V exekuci vedené reální dražbou na nemovitost přihlásila k likvidačnímu roku finanční prokuratura v přednostním pořadí pohledávku eráru na dávce z majetku ve kvotě vypočtené podle §u 62 zák. z 8. IV. 1920, č. 309 Sb. zák.

Proti přednostnímu pořadí této pohledávky vznesl jeden z knihovnických věřitelů odpor z toho důvodu, že zákonná kvota připadající z dávky z majetku na prodanou nemovitost je mnohem menší než částka účtovaná.